

2 Az 1848-49-es forradalomra és szabadságharcra emlékeztek falvainkban

3 Futva érkezett a szeretet a Gyermek Jézus-otthonba

7 Először szerveztek borversenyt Hegyközszentmiklóson

Fáklyaláng, röppenő tüzes nyilak

Két helyszínen, ugyanazon lelkülettel zajlott városunkban a március 15-i megemlékezés

Tisztelegtek március 15-én az 1848–1849-es forradalom és szabadság hőseinek emléke előtt Székelyhídon, az elmúlt évek hagyományaihoz hasonlóan.

Kabátgombolás, mord időjárás fogadta az ünnepelni vágyókat az érmelléki kisvárosban. Mintegy kétszázan várták az ünnepség kezdetét a városközpontban lévő művelődési ház előtti téren. A hangszórókból alkalomhoz illő zene szólt, a fiatalok kokárdákat tűztek az érkezők ruháira. Az RMDSZ Bihar megyei nőszervezete által biztosított nemzeti színű szalagból Braun Ildikó segédletével háromszáz kokárdát készítettek az önkéntesek – tudtuk meg a szervezőktől.

A kultúrház oszlopai alatt, grádcok magaslátán sorakoztak az ünnepélyességet emelő Petőfi Sándor Elméleti Líceum diákjai, akik forradalmi dalokat adtak elő, majd Kaszta Alexandra, Koncz Erik Richárd, Munkácsi István és Tóth Gardó Sarolta szavatait hallhatuk. Lassan szürkületbe fordult az idő, az eső is szemerkélni kezdett, amikor Béres Csaba polgármester mikrofonhoz lépett. Az előljáró a 170 évvel ezelőtti történéseket a ma

Béres Csaba polgármester az 1848–49-es forradalom máig ható eredményeit sorolta

embere számára igazodási pontként, célt mutató világítótoronyként definiálta. „A szabadságharc – ha a hatalmas túlerő leverte is – nem bukott el. Nem bukott el, mert célkitűzései etalonként, egyfajta mérőszinórként megmaradt számunkra. Nem bukott el, mert a szabadság gondolata a zsarnokság legsötétebb korszakaiban egyesíte-

ni tudta a nemzetet” – fogalmazott Béres. Ugyanakkor megjegyezte, úgy kell szolgálnunk magyarságunkat, hogy hozzá kell járulnunk annak az országnak a fejlődéséhez is, amelyben élünk.

Pete István, az RMDSZ Bihar megyei szervezetének választmányi elnöke ünnepi beszédében kifejtette, hogy a forradalom és szabadság-

harc nagyszerűségét a teljes nemzeti összefogás megvalósulásában látja. Az arisztokrácia legjobbjai egyengették a változások kibontakozását, a köznemesség – leszámítva a Petőfi által kigúnyolt Pató Pálokat – a haladás élére állt. A legszegényebb rétegre is lehetett számítani. A forradalom létrejöttében és kibontakozásában a központi szereplők

mellett meghatározó küldetésük volt a kisebb régiókban élőknek is. Székelyhíd lakossága jelentősen hozzájárult Bernáth József országgyűlési képviselővé választásához, Bernáth Gedeon szervezésében pedig négy gyalogos és egy lovas zászlóaljjal támogatták a nemzetőrséget. Kimondható, hogy a nemzeti identitásépítés, a forradalommal kezdődött. A XXI. század, ha más formában is, az 1848-as időkhöz hasonlóan a cselekvés évszázada – vélekedett Pete István.

A helyi Búzavirág Népdalkör, valamint a Székelyhídi Férfikórus fellépését a kultúrház falán lévő Petőfi-emléktábla megkoszorúzását követte. A *Himnusz* eléneklésével fejeződött be a városközponti események sora.

Majd fáklyák lángja lobbant, a jelenlévők hosszú sorban, énekszóval indultak a középiskola központi épületéhez, ahol koszorúkat helyeztek el Petőfi Sándor büsztjénél. Már csörtetett az este, amikor az ünnepség zárásaként élményszámba menő módon a helyi Phoenix sportegyesület hagyományörző íjásza tüzes nyílvesszőket röppentettek a sötétlő égbolt felé.

D. MÉSZÁROS ELEK

A Phoenix sportegyesület hagyományörző íjásza látványos bemutatót tartottak

Ünnepi dalokkal, szavatokkal léptek fel a petőfisek

Imahét Hegyközszentmiklóson az ökumené jegyében

A többi településhez csatlakozva Hegyközszentmiklóson is imahetet tartottak a reformátusok. A megkonduló harang szavára minden este megtelt a templom, más-más lelkész hirdette az ígét a lélek épülésére.

Az ideai ökumenikus imahét bibliai textusait, imádságait a karibi keresztyén testvérek állították össze, amelynek központi ígéje így hangzott: „Jobbod, Uram, dicső az erőtl...” / „Uram, a jobbod kitűnik erejével...” (2Móz 15,6). Azért választották Mózes hálaénekét, mert a kivonulás története a rabszolgaság mélységeiből a szabadítás örömmagaslataira

vezet. A karibi térség népei hosszú időn át szintén megtapasztalták a rabszolgaság nyomorúságát, mélységét, kínjait és fájdalmait. Az ökumenikus imahét témájában az életterületek ezt a jellegzetes sajátosságát akarták felmutatni a világ keresztyén egyházaiban.

Hétfőn este az arad-belvárosi református egyház lelkésze, Baracsi Dávid Zsuzsa hirdette az ígét Pál apostol Filemonhoz írott levele alapján. A levél címzettje a kolosséi gyülekezet vezetője volt, az ő házában tartották az istentiszteleteket, oda gyűltek össze. Rabszolgatartó volt, gazdag ember, ezek ellenére Krisztus követője. Filemonnak volt egy rab-

szolgája, akit Onézimosznak hívtak. Ez a rabszolga megszökött urától, és lopott. Majd találkozott Pál apostollal, együtt voltak a börtönben, aki mellett Istennek ez a tékozló gyermeke keresztyénné lett. A prédikációban Onézimosz megtérése nyomán kialakult új életre való megtérés volt az üzenet.

Kedden Gellén Sándor, Avasújváros református esperese hozta el az igei üzenetet a Mt 18,1–7 versei alapján: „Abban az órában odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: »Ki a nagyobb a mennyek országában?« Jézus odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította, és ezt mondta: »Bizony,

mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába. Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában...«.” A lelkipásztor az ige alapján hangsúlyozta a gyermeki ragaszkodást, mely példa lehet életünkben, ugyanakkor mérce is a Krisztushoz való hűségünkben. Szerdán Balla Frigyes nagykovács református vallásánár és baptista prédikátor tolmácsolta az isteni üzenetet (2Móz 3,4–10) a következőképpen: „Isten megszabadítja azokat, akik nyomorúságban vannak.”

„Mindnyájunknak el kell menni...”

Az érköbölküti iskola udvarán lévő emlékhelyen ünnepeltek a nemzeti ünnepen

Méltóképpen emlékeztek a '48-as forradalom kitörésének 170. évfordulójára Érköbölkúton. Az események fő szervezője, akárcsak az előző negyven évben Rákóczi Lajos tanár volt. Szerencsés helynek is nevezhető az emlékezés szempontjából a település, hiszen nemcsak a 170 évvel ezelőtti toborzás helyszíne volt, de az emlékezet hálásan őrzi az örökséget. Az évek során a tanár úr jórészt saját költségén négy emlékművet állított az Érköbölkúthoz köthető forradalmi eseményeknek és személyiségeknek. A megemlékezés az ünnepet megelőző héten az emlékművek ápolásával kezdődtek, így a diákok és önkéntesek újból megismerkedhettek a forradalom helyi történéseivel és ráhangolódhattak az ünnepre. A hét során a diákok kokárdákat készítettek, Hermann Csaba ének-

tanár vezetésével pedig forradalmi dalokból állítottak össze műsort. Megemlékező beszédében Rákóczi Lajos az ünnep jelentőségén túl a Kossuth-nóta aktualitására hívta fel a jelenlévők figyelmét. A „mindnyájunknak ott kell lenni” felhívás nem csak a '49-ben verbuválódott szabads csapatokra érvényes, hanem a mai közéletben is jelen kell lennünk és mindenkinek képessége és lehetősége szerint tettekkel kell bizonyítania elkötelezettségét egy olyan nemzethez, melynek szabadságszeretete példaértékű egész Európa számára. Ma itt nincs forradalmi hangulat, mégis a közélet az oktatás és a politikai élet területén forradalmasítani kell. Ennek a szellemi forradalomnak a résztvevői legyenek azok, akik ma itt az ünnepet átéljük – fogalmazott Rákóczi. Papp Mónika vezetőta-

nár köszöntötte a jelenlévőket, majd az iskolások műsora következett. Szabó Anita tanítónő osztályával jól megszerkesztett, érzelmileg ünnepre hangolt jelenetet mutatott be. Majd az iskola kórusa a már említett Hermann Csaba zenetanár tanításában előadott feldolgozásokkal örvendeztette a szépszámmű közönséget. Az ünnepség a Szózat szavalatával, illetve a Himnusz közös eléneklésével végződött. Ismét koszorúk borították az emlékműveket, a tanintézmény vezetője, a tanári kar, valamint az osztályok koszorúztak, a diákok egy része pedig tulipánnal hintette az emlékeztető kopjafát. 2018-ban ismét gazdagabbak lettünk z összetartozás, a nemzeti büszkeség élményével.

KOVÁCS LAURA tanítónő

Petőfi-szavalóversenyen a szentmiklósi toldysok

OLÁH MÓNIKA

A hegyközsentsmiklósi szavalók az őket felkészítő pedagógusokkal

Tizedik alkalommal rendezték meg a körzeti iskolások tanulói között a Petőfi Sándor-szavalóversenyt március 9-én Szalárdon. A Szalárdi János Egyesület által szervezett vetélkedővel egyidőben zajlott a március 15-i ünnepség is. Összesen tizenegy településről érkeztek gyerekek, pedagógusok, szülők a versenyre: Bihar, Hegyközcstár, Hegyközpályi, Hegyközsentsimre, Hegyközsentsmiklós, Hegyközújlak, Jákóhodos, Kiskereki, Paptamási, Szentjobb és természetesen Szalárd is képviseltette magát. Négy korcsoportban összesen 48 gyerek vett részt a megemlékezésen. A zsűri tagjai dr. Pető Csilla tanfelügyelő, Szigeti Ferenc nyüvedí református lelkész, Fügedy Anikó margittai tanítónő és Hermann Ferenc színész voltak.

A szervező egyesület elnöke, Kőrösi Mária tanítónő köszöntötte a gyerekeket, pedagógusokat, a ven-

dégeket, dr. Nagy Miklóst, Szalárd polgármesterét, Prém Mária igazgatót, Varga Botond helyi lelképásztort. Örömmel számolt be, hogy a szavalóverseny a 2018 – kulturális örökség európai éve programsorozat része lett. A verseny szünetében a helyi diákkórus lépett fel előadásával, majd a Pitypang néptáncscsoport mutatta be az 1848-as eseményekhez kötődő műsorát. A gyerekeket megvendégték és közben megtekinthettek egy képzőművészeti kiállítást. A szervezők több különdíjat is kioszthattak a Pro Familia Alapítványnak, a Napsugár folyóiratnak, a gyermekmentő szolgálatnak és a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének köszönhetően. Hegyközsentsmiklóst öt tanuló képviselte sikeresen, akiket Erdei Éva magyartanár és Istvándi Jolán tanítónő készített fel.

BÉRES ANGÉLA

Díjazottak

III. osztály: 1. Istvándi Stefánia (Hegyközsentsmiklós, Napsugár-küldöndj) és Mester Dóra (Hegyközújlak, Napsugár-küldöndj), 2. Szegecs Kevin (Hegyközsentsmiklós), 3. Béres Sarolt Tamara (Hegyközsentsmiklós), dicséret: Mierluț Gréta (Szalárd), különdj: Kovács Vivien Nikolett (Hegyközpályi), Napsugár-küldöndj: Csiri Petra (Paptamási), Nagy Patricia (Hegyközsentsimre), Teleki Fruzsina (Hodos).
IV. osztály: 1. Fajt Gréta (Szalárd), 2. Szabó Zoé (Bihar), 3. Dobai Bianka (Hodos), dicséret: Izsáki Zsanett (Bihar), különdj: Orbán Szabolcs (Hodos).
V–VI. osztály: 1. Nagy Bianka (Paptamási), 2. Gáspár Dániel (Paptamási), 3. Mierluț Jonatán (Szalárd), dicséret: Korodi Gabriella (Szentjobb).
VII–VIII. osztály: 1. Kőrösi Mátyás (Szalárd) és Kozák Brigitta (Hegyközcstár), 2. Mészáros Franciska (Szentjobb), 3. Szabó Beáta Csilla (Hegyközcstár).
Fődj: Szabó Ákos Áron (VI. osztály, Szalárd).

„A megmaradás mindenki felelőssége”

A csokalyi református egyházközség a március 15-hez legközelebb álló vasárnap, 18-án emlékezett meg a százhetven éve lezajlott forradalom eseményeiről a gyülekezet templomában. Tokár Sándor lelképásztor igehirdetésében a nemzettudat, a hazaszeretet és az önfeláldozás fogalmi köré fonta az igei üzenet tolmácsolását. Mint kifejtette, Krisztusnak is volt nemzettudata, szerette hazáját annak ellenére, hogy nemzettársai megfeszítették, és önfeláldozásban is

példásan jár előttünk a történetekben. Az istentisztelet után szavaltok hangzottak el, a csokalyi férfi dalárda sorából lelkesítő forradalmi dalok zengtek, míg a helyi fiatalok csoportja történelmi ismereteket osztott meg a megjelentekkel. Mivel az időjárás igencsak barátságatlan volt, a megemlékezés minden lehetséges mozzanatát a templomban bonyolították le. Ennek rendjén Béres Csaba polgármester is megosztotta ünnepi, igehirdetési ihlette gondolatait: ha a ci-

vil, közösségszervezői, nemzettudatot erősítő szerepet vállaló személyek felelősségre vonása helyett mindenki a maga szintjén felelősséget vállalna azért, hogy gyermekei, a családja, a közvetlen környezete számára mit is jelent a nemzetiség, a magyarság, az anyaország szeretete, akkor ezek nem is léteznének, mint tisztázandó kérdések. Az ünnepély a templom udvarán álló történelmi emlékmű megkoszorúzásával zárult.

ÉR HANGJA

Emlékezés egy régi márciusra

Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc elindulásának 170 éves évfordulóját ünnepeltük március 15-én, a hegyközsentsmiklósi református templomban. Kinek mit jelent ez a nap? – tesszük fel a kérdést. Évforduló? Ünnepe? Ebben a rohanó világban szükség van megállásra, elgondolkodásra, a történésekre való emlékezésre, a tisztelgésre, értékelésre, arra hogy együtt legyünk, együtt emlékezzünk. Petőfi Sándor és barátai eredetileg úgy tervezték, hogy a József-napi vásár idején (március 19-én) rendezett banketten gyűjtenek aláírásokat a reformellenzék követeléseit tartalmazó 12 ponthoz. A Metternich kancellár menesztését követelő bécsi forradalom kitörésének (március 13.) hírére azonban Petőfiék az azonnali cselekvés mellett döntöttek. Arra készültek, hogy az egyetemi diákság támogatásával szerezzenek érvenyt a sajtószabadságnak. „Ma született a magyar szabadság, mert ma esett le a sajtóról a bilincs... Üdvözlégy születésed napján, magyar szabadság! Először is én üdvözöllek, ki imádkoztam és küzdöttem érted, üdvözöllek oly magas örömmel, amilyen mély volt fájdalom, midőn még nélkülöztünk tégedet! Óh szabadságunk, édes kedves újszülött, légy hosszú életű e földön, élj addig, míg csak él egy magyar.” – olvashatjuk ezeket Petőfi nap-

lóbejegyzésében, mely március 15-én kelt. A márciusi ifjak fiatalok voltak, abban az időben nem volt ilyen színvonalas technika, mégis elterjedt a hír időben mindenfelé, és mindenki tudta a dolgát hazafiként és emberként egyaránt.

Árus Csongor László helyi református lelképásztor a Mózes II. könyve 16. részéből hirdette Isten igéjét. A választott nép zúgolódott az éhínség miatt, Mózes és Áron ellen, visszavágyott Egyiptomba rabszolgának a húsfoszék mellé. Ekkor Isten fürjet és mannat ad a népnek, amely hálátlan, felelőtlen, engedetlen volt. A lelképásztor párhuzamba állította a pusztában vándorló zsidókat és a mai embereket. Mi is sokszor hálátlanok vagyunk, pedig volna miért hálát adni Istennek. Az istentisztelet végén a helyi Toldy Általános Iskola tanulói tisztelegtek műsorukkal verses-énekes összeállítással és egy jelenettel a márciusi ifjakról az 1848-as forradalom nagyjai előtt. A tanulók felkészítésében részt vettek a pedagógusok, Erdei Éva magyar szakos tanárnő és jómagam. A megemlékezés végén megkoszorúzták a református templomkertben a hősi halottaknak állított kopjafát, majd a gyülekezet elénekelte a Himnuszot.

BÉRES ANGÉLA

A hegyközsentsmiklósi fiatalok a forradalmárokhöz hasonlóan lelkesedtek

Sportszerető jótékonykodók

Futva hoztak Debrecenből adományokat a Gyermek Jézus-otthonba

Adománycsomagot kapott a Gyermek Jézus-otthon: a magyarországi önkéntesek a szeretetből fakadó segítségnyújtás által vezérelve mintegy harmincan futottak Debrecenből Székelyhídig.

Negyedik alkalommal startolt a csoport a debreceni Megtestesülés plébániatemplom elől, célul tűzve ki a Székelyhídi Gyermek Jézus Otthont, amely az egykori Stubenberg-kastélyban működik. Céljuk elsősorban a jótékonykodás, adományokból összegyűlt ruházati és használati tárgyakat, tartós élelmiszereket, játékokat hoztak magukkal. Az önkéntes futók a tévégi nap reggeli órájában indultak útnak és késő délután érkeztek meg a kastélyépületbe. Nem volt kötelező jellegű a teljes táv megtétele, mindenki annyit vállalt be, amennyire erejéből futotta. Kifulladáskor a csomagokat szállító, kísérő furgonra fel lehetett szállni. Az utolsó száz métereket az eléjükbe siető otthonlakókkal közösen tették meg, a gyermekek ragaszkodó szeretettel fogadták a jótékonykodókat, többüket az előző évekből már jól ismerték. Ilyen volt dr. Major Tamás fülorrgépez szakorvos, a jótékonyági

Ahol a láb fáradni kezdett, ott a lelkesedés vitte tovább a magyarországi segítségnyújtókat

futás kezdeményezője, aki elmondta, hogy először 2005-ben vett részt hasonló akcióban. Akkor Dévára látogattak a Szent Ferenc-alapítványhoz, a távot nem gyalog, hanem motorbiciklin tették meg. Később több hasonló célzatú motoros kiruccanást szerveztek különböző helyszínekre. Időközben életmódvál-

tásra kényszerült, letette a kétkerekűt, és futni kezdett. Mint mondta, nagyobb élvezet izomerővel megtenni a távot, ennek zárandoklat-jellege is van. Első alkalommal még tucatnyi-an sem vállalták a futást, de azóta egyre többen jelentkeznek. Az adományozók száma is meg többszöröződött, így az évenkénti futással egybekötött akción kívül más alkalommal is el-ellátogatnak a Szent Ferenc-alapítvány székelyhídi otthonába.

Az időjárás nem kedvezett a maratoni táv megtételének, de a már jól ismert hálás és szeretetteljes gyermekarcok viszontlátásának a vágya háttérbe szorította a nehézségeket. Az adományok kipakolásánál is segédkeztek a vendéglátó gyermekek, kíváncsian találgatták, hogy melyik dobozban vajon mi lehet.

Kovács Ágnes, a Gyermek Jézus-otthon vezetője a szépen berendezett ebédlőbe tesséltelte a vendégeket, ahol meleg ebéd várta őket. Közben jutott idő megköszönni a hozott ajándékokat. Esténként közös imával emlékeznek az otthon minden jötevőjére, ahogyan eddig is tették – mondta Ágnes aszszony. A gyermekektől nehéz volt a búcsúzkodás, aztán autóba ültek a futva segítők. Ígérték: nemsokára visszajönnek.

D. MÉSZÁROS ELEK

Kovács Ágnes (középen) köszönetet mond az adományokért

Imahét Szentmiklóson az ökumené jegyében

1 Ma, amikor lelki rabszolgaságban szenved az ember, szüksége van a szabadítóra, Jézus Krisztusra. Mikor nehéz helyzetbe kerülünk, betegség, háborúság támad, azt kérdezzük: „hol van az Isten?” Isten, olyan világot teremtett, ahol nincs gonoszság, olvashatjuk a teremtés történetében. Engedetlenségünkkel tettük rosszá a világot. Jézus azért jött, hogy szeretetet hirdessen.

Csütörtökön Szabó Ervin bihari római katolikus plébános Pál apostolt idézte: „Kérlek tehát én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy méltón térjete ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok, teljes alázatban, szelídségben és türelemben. Viseljétek el egymást szeretettel, törekedjete arra, hogy a béke kötelékében fenn tartsátok a lelki egységet, mert egy a test és egy a lélek... egy az Isten...” (Ef 4,1-6). Örömmel jött az atya, mind mondta, belépve a templomba úgy érezte magát, mint Mózes a pusztában, amikor azt mondta neki Isten: „vesd le a sarudat, mert az a hely, ahol állsz, szent” (2Móz 3,4). A plébános elmondta, azt a feladatot tűzte maga elé, hogy egészen júniusig a család egységéről fog beszélni, mivel Magyarországon most van a család éve. Arra in-tette a jelenlévőket, hogy boldog családban éljenek és szeretetben neveljék gyermekeiket. Pénteken a létavértesi (Magyarország) test-

véggyülekezet lelkésze, Búzás Árpád szolgált, aki a gyülekezet egy csoportjával érkezett. Istentisztelet végén közös szeretetvendégséget tartottak a helyi kultúrotthonban. A Filippi levél 2,2-4 verseiből olvasott fel: „Akkor tegyétek teljessé örömetet azzal, hogy ugyanazt akarjátok: ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjete. Semmit ne tegyete önzésből, se hiú dicsőösgvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is.” A nap jelmondata: a másik hasznára tegyünk. Végtelen önző világban élünk, ahol a legtöbb embernek az a legfontosabb, hogy neki menjen a legjobban, „bejöjjon” az élet. A kisgyermeket sem kell tanítani erre, mert ott vannak bennük az olyan lelki fogyatékoságok, mint az önzés, az irigység, amelyekből van gyógyulás Jézus Krisztus által. Az ige köré gyülekezve van lelki gyógyulás, ezért jöttünk ide ma – mondta a lelkész. Szombaton dr. Kocsis Attila református lelkipásztor – aki melleleg szenvedélyes bélyegyűjtő – Debrecenből látogatott el a gyülekezetbe. Az alapige Mózes története volt. A lelkipásztor részleteiben magyarázta a próféta életútját. A hit hősei között találjuk Ábelt, Ábrahámot, Izsákot, Énókot, de Mózes szüleit nem, pedig igazán

ők a hit hősei, hisz Istenre bízva menekítették gyermeküket. Mi is óvjuk minden veszélytől gyermekeinket. A szülők hittel vállalt gyermekek esetén tovább adják a lelki szellemi kincseiket a világban. Akik így készülnek a gyermekek vállalására, azoknak nem lehet csalódás az életük. Ugyanígy volt Mózes is ajándék a családjának és népének – mondta a lelkipásztor. Az igehirdetés végén dr. Kocsis Attila *A bélyegeken a reformáció* című kiállítását tekinthették meg a jelenlévők. Közel száz ország bélyegei találhatóak a gyűjteményben, olyan országokból is, mint Lesotho, Észak-Korea, India, Bhután, Suriname, Pitcairn-szigetek, Albánia, Bissau-Guinea, Pakisztán, Dahomey (Benin).

Vasárnap az imahéti záró istentiszteleten, amelyen Árus Csongor László helyi lelkipásztor szolgált, úrvacsorai közösségben részesültek a gyülekezet tagjai.

Az imahét estéin iskolás és vallásos gyermekek szolgáltak énekekkel, furulyaszóval, versekkel, így tévén színesebb az együtt töltött áldott alkalmak. Az istentiszteletek végén Árus Csongor László köszöntötte a vendéglelkészeket, akik beszéltek családjukról, gyülekezetükről, ami által személyesebbé váltak együttlétek.

BÉRES ANGÉLA

„Jobbod, Uram, dicső az erőtől”

Ezzel a mottóval (2Móz 15,6) szervezték meg az egyetemes imahetet Nagyágyán idén március 11–18. között. Az alkalmak vasárnap este kezdődtek Ledán István köbölküti lelkipásztor szolgálatával. Az utolsó ítélet volt a téma, melynek kapcsán felhívta a figyelmet arra, hogy Istenben hinni nem a gonosztól vagy a pokoltól való félelmet jelenti, hanem az Isten által adott örök üdvösség elfogadását, a hozzá és az egymáshoz való odafordulást.

Hétfőn Mértén Nikolett, a Miskolc melletti Tardona gyülekezetének lelkipásztorja hirdette az igét az irgalmas samaritanus története alapján. Figyelmeztetett arra, hogy az irgalmas samaritanushoz hasonlóan nekünk is meg kell állnunk, időt kell szentelnünk embertársaink szükségeinek enyhítésére. Az irgalmas samaritanus le-hajol a szenvedőhöz, de nem leereszkedik, segít, de nem könyöradományt ad.

Kedden Szomor Attila síteri lelkipásztor szolgált gyülekezetünkben. A Mt 18,1-7 alapján figyelmeztetett, veszélyes úgy hallgatnunk Jézus szavait, hogy közben arra vágyunk, hogy a Mester tanítása saját elképzeléseinket igazolja. Amikor Jézus a kisgyermeket állítja középpontba, nem azt várja el, hogy felnőttként gyermeknek tetsessük magunkat, hanem hogy gyermeki alázattal és felnőtt odaszánással éljük életünket és kövessük őt.

Szerdán Kötő Ferenc-Barna, a Maros megyei Búzásbocsárd lelkipásztorja prédikált gyülekezetünkben. Jó volt hallani, hogy nem lenne kerek ez a világ, ha valakit közülünk Isten nem teremtett volna meg. Elmesélte, hogy szolgálata során gyakran beszélgetett haldokló emberekkel, de egyik sem mondta azt, hogy bárcsak többet dolgozott volna, hanem azt, hogy bárcsak több figyelmet fordítottak volna Istenre, házastársaikra, családtagjaikra.

Csütörtökön Visky István fugyivásárhelyi lelkipásztor szolgálata által gazdagodhatunk, aki a jerikói vak történetét fejtette ki (Lk 18,35-43). A vak ember, amint meghallotta, hogy arra jár Jézus, elkezdett kiáltani. Így kaphatjuk vissza a látásunkat – mondta –, ha elég érzékeny a hallásunk, hogy meghalljuk Isten beszédét és nem félünk felkiáltani hozzá.

A pénteki alkalmon Balla Sándor gálospetri lelkipásztor hirdette az igét. A bolond gazdag (Lk 12,13-21) példázata arra figyelmeztetett, hogy ha bekerülünk a meggazdagodás mámorának sodrásába, nehezen vesszük észre az igazi, maradandó értékeket.

Szombaton Balla Frigyes baptista prédikátor, vallásánár testvérünk igehirdetésében bátorított arra, hogy valóságosan kapcsolódjunk Istenhez, mert az ő ereje nem egy vallásos metafora csupán, hanem létező szabadító hatalom.

Vasárnap Tokár Sándor csokalyi lelkipásztor érkezett hozzánk imahetünk záró alkalmára. A 106. zsoltár alapján bátorított bennünket, hogy Isten nem csak akkor gyűjtötte össze a népet és váltotta meg, hanem most is kész arra, hogy megszabadítson. Ez lehet a reménységünk személyes életünk, gyülekezeti, egyházi és nemzeti közösségünk számára egyaránt.

Köszönet illeti gyülekezetünk fiataljait, akik alkalomról alkalomra új éneket tanítottak, így téve gazdagabbá esteinket. Imahetünk záró alkalmán közös úrvacsorát vettünk magunkhoz, így nem csak a hirdett, hanem a kiabrázolt Igén keresztül is találkozhattunk a testté lett Igével, Jézus Krisztussal.

BÁN ALPÁR lelkipásztor

Szépen írni nem divat, hanem érték

Kitűnő érmelléki eredmények a magyarországi III. Stylus szépírási versenyen

A Bihar megyei különlmény az őket kísérő pedagógusokkal

Bede Anna Eszter a harmadik helyen végzett, Szalai Tímea Krisztina különlmjas lett a szépírók között

Bihar megyéből tizenkét gyerek jutott el a III. STYLUS Szépírási Verseny Vésztőn (Békés megye) rendezett döntőjébe, a Kis Bálint Református Általános Iskolába. Közülük heten hoztak díjat, míg a Székelyhidat képviselő mindkét leányka remekül teljesített: Bede Anna Eszter III. díjazott lett a második évfolyamos tanulók között, ugyanakkor a másodikok között Szalai Tímea Krisztina különlmjasban részesült!

„A szépírás részben művészet, részben tudomány, mégpedig a kalligráfia tudománya. Sok országban nagy megbecsülésben részesítik a szépen író embereket. A verseny célja: a mai rohanó, internetes világunkban megállni picit és emberközelivé tenni az írást, ösztönözni a gyermekeket a szépírás gyakorlására. Nagyon fontos, hogy az általános iskola alsó és felső tagozatában is minden gyermek szépen írjon!” – a ver-

senyfelhívásból idézett gondolatok vezették a házigazda iskola fenntartóját, tanárait, amikor meghirdették – a határon túli magyar iskolák számára is – a szépírási versenyt.

A Bihar megyei és érmelléki diákokat Gáll Izabella, a Szacsy Imre Általános Iskola tanítónője és Püsök Julianna Magdolna, a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum tanítónője kísérték el a versenyre, Pető Csilla Bihar megyei szaktanfelügyelő hathatós segítségével.

A verseny három fordulóból állt, mely komoly kihívás elé állította az alsó tagozatos diákokat. A körzeti versenyeken 275 másodikos, harmadikos és negyedik diák indult, melynek konkrét és szigorú szabályzatát a tanító nének ellenőrizték és küldték a pályamunkákat a megyei döntőre, ahová 78 gyerek szépírása érdemesült.

Előre vonalazott papírlapokra a nyomtatott szöveget kellett átmásolniuk és csak HB-s, azaz félkemény ceruzákat használhattak a diákok. A tanító nének szerint is számos remek, szép munka született.

A második fordulóig azok a gyerekek jutottak el akiknek az értékelő bizottság a beküldött munkáikat kitűnőre rangsorolta. Az elődöntőbe továbbjutott, legszebben író diákok újabb szöveget kellett lemásoljanak. Közülük szakértő zsűri választotta ki a vésztői döntő résztvevőit, akik egy egész napos programmal színesített versenyen mérték össze tudásukat, szépírásukat a magyarországi diákokkal.

Felkészítőiknek és a gyerekeknek is gratulálunk, hogy di-csőséget szereztek iskoláiknak!

P. J. M.

Tatabányai diákok látogattak hozzánk

A Tatabányai Árpád Gimnáziumból látogattak városunkba tanárok és főként diákok azzal a céllal, hogy betekintést nyerhessenek a Petőfi Sándor Elméleti Líceum iskolájába, illetve hogy megismerkedhessenek az itteni diákokkal, tanárokkal.

A magyarországi vendégek március 10-én, szombaton este érkeztek meg Hegyközszentmiklóásra, és bár hosszú volt az út, ez nem akadályozta meg őket abban, hogy beszélgessenek és barátkozzanak a vendéglátókkal. Az ismerkedés este alatt a diákok bevezethették egymást különböző terveikbe, szokásaikba és tanulmányi eredményeikbe, míg a tanárok is megbeszélhették az iskolák fejlődését, a tanulmányi rendszer újdonságait. Hogy a rengeteg tanulástól való szünetet megünnepelhesék, szórakoztak ezerrel, hiszen ha egy dolog is közös az érmellékiek és tatabányaiak között, az a bulizási kedv.

Vasárnap a déli órák környékén a vendégek átjöttek Székelyhídra, ahol megnézték a kastélyt, ahonnan indultak is az iskolához. Itt megkoszorúzták a Petőfi-szobrot, amit a magyar vendégek énekekkel és versekkel kísérték. Ezután a helyi iskolások megmutatták a tatabányai diákoknak a líceumukat. Körbevezették őket a folyosókon, betekínthettek a biológia-, kémia-, fizika- és informatika-kommunikáció laboratóriumokba, összehasonlíthatták őket sajátjaikkal. A diákok megjegyezték, hogy elég furcsa üresen, szaladgáló gyerekek nélkül látni a termeket és az udvart.

A két testvériskola között 2011 óta él a kapcsolat, évente rendeznek látogatásokat és közös eseményeket. Nemcsak ide jönnek az ottaniak, hanem Székelyhídról is utaznak hozzájuk évente pár napra a lelkes, kíváncsi diákok és tanárok. Május végén a tatabányaiak újra ellátogatnak és reméljük, hogy még jobban érzik majd magukat, mint ez alkalommal.

BENSICZ ÁDÁM

Kurutty: Mátyás király vendégei voltunk

Mátyás király személyiségére összpontosultak a huszadik Kurutty vetélkedő feladatai az igazságos uralkodónak szentelt emlékvéjegyében. A kisiskolásoknak szóló általános műveltségi megmérettetés körzeti szakaszának március 10-én a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum adott helyet.

A Kurutty-feladványok Mátyás korára, a nép körében járó igazságosztó királyról szóló népmesékre – *Gergő juhász kanala*, *Mátyás király meg az okos paraszt*, *Mátyás király és a székely ember lánya* – alapoztak. Hét csapat mérte össze a tudását: Érszalacsról a Nosza-Brekik és a Gyurgyalagok, Székelyhídról a Betűvetők, Csipet-csapat,

Észbontók, Gézengúzok és Sürgő-forgók négy-négy lelkes versenyzője.

A gyerekek különféle műveltségi területeken mérték össze tudásukat, ismereteiket, rátermettségüket, tehetségüket: művészetek (zene és rajz), állatvilág, matematika, anyanyelv, idegen nyelv (angol), valamint ügyesség.

A zenei próbában a csapatok bemutkoztak, majd elénekelték a csapatindulót, később meseillusztrációt készítettek, melyen Mátyás ünnepi, terített asztalát, valamint kötelező módon magát a királyt és meghívott vendégeit, Gergő juhászt, az okos parasztot és a székely leányt kellett ábrázolni.

Ahol megjelent Mátyás király, ott az igazság sem váratott magára

Az állatvilággal kapcsolatos próba két részből, egy közös tesztből, valamint vilámkérdésekből állt, mindkettő a mesékben megjelenő állatokkal kapcsolatos (ló, kopó, vadkan, sólyom stb.). Ez elég kemény diónak bizonyult, néha még a zsűrit is zavarba hozta. A matematika és a két korosztályra differenciált anyanyelvi teszt már jóval hozzáférhetőbbnek, megszo-kottabbnak tűnt a meséket jól ismerő gyerekek számára.

A csapatok talán legjobban az idegen nyelv-próbát élvezték, egy-egy mesejele-netet elevenítettek meg angol nyelven, természetesen jelmezekben, no meg az ügyességi próbát, ahol mindenki kedvére kiélhette fantáziáját is.

A több órán át zajló, fárasztó, de ugyanakkor nagyon érdekes vetélkedő végén a Cserved Levente Imre, Pál Edit Éva, Bokor Erzsébet Márta, Gellén Beáta Gizella és Erdei Ferenc összetételű pedagóguszsűri az elért pontszámok alapján a két érszalacsi csapatot ítélte a legjobbnak: a Pál Bálint, Varga Réka, Herceg Bálint és Pál Evelyn Alexandra összetételű Gyurgyalagokat, valamint a Nagy Zsófia, Nagy Regina, Barabás Balázs, Beke Szintia alkotta Nosza-Brekik elnevezésű csapatot. Valamennyien az érszalacsi Balaskó Nándor Általános Iskola elemis tanulói. Ők képviselik körzetünket az idei Kurutty megyei szakaszán. Gratulálunk a csapatok tagjainak és felkészítőiknek is! Sok sikert a megyei és az országos megmérettetésen. Jó volt veletek együtt kuruttyolni!

ÉR HANGJA

Minden kiállítás sikerélmény az alkotónak

Juhász Imre, egy lokálpatrióta székelyhídi festő

Juhász Imre székelyhídi festőművész saját bevallása szerint soha nem rajzolt vagy festett úgy, ahogy azt elvárták tőle (például az iskolában), hanem mindig úgy alkotott, ahogyan érzett. Hamarosan nyíló újabb kiállítása kapcsán kerestük meg, hogy megkérdezzük, mivel foglalkozik a tavasz közeledtével.

„Minden kiállítás egy sikerélmény, mert mindegyik előbbre visz, valami jobb, nagyobb felé” – vallja Juhász Imre festőművész, akinek március végén nyílik Nagyváradon, a vár épületében újabb kiállítása, ez alkalommal a TEDx jóvoltából. A kiállítás egyik különlegessége ugyanakkor a bemutatott alkotások katalógusa lesz.

Juhász Imre 2001 óta alkot hivatásos festőként az absztrakt expresszionizmus jegyében, de e mellett művészete keveredik a spontán expresszionizmussal is, ami kortársabbá teszi munkáit. Alkotói tevékenységét – mint ahogy arról egy nagyváradi kávézóban folytatott beszélgetésünk alatt beszámolt – számos projekt keresztezi, és bokros teendői miatt már jó ideje nem ragadott ecsetet. „Négy hónapja nem festettem, de amikor dolgozom, többnyire éjszaka vagyok aktív. Egyetem alatt a Zöldfa (ma Vasile Alecsandri) utcán laktam, óriási műtermem is volt, és gyakran megtörtént, hogy egy éjszaka alatt három képet is festettem. Székelyhídi műtermem szintén hatalmas, viszont a fűtés is legalább annyiba kerül. Várom a tavaszt, egyelőre portrékkal szeretném folytatni a munkát, de nyitott vagyok, más is foglalkoztat.” Hozzáteszi: „portrékat nem szerettem feste-

A jövőben a portréfestést részesíti előnyben

ni, mégis portrékból államvizsgáztam. Kicsit féltem tőlük, kihívás volt, talán ezért is. Nem akartam másolni. Soha nincs előttem egy arc, nem így készülnek a portréim.”

Juhász Imre

A székelyhídi festőművész saját galéria létrehozását tervezi

1975. november 4-én született Nagyváradon. 1994-ben érettségizett a Székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Liceumban, 2001-2004 között a nagyváradi Francisc Hubic Népművészeti Iskola grafika szakán, majd 2014-2017 között a Nagyvárad Állami Egyetem Képzőművészeti Karán, festészet szakon szerzett diplomát. 2001 óta vannak rendszeres kiállításai Székelyhídon, Nagyváradon, Székelyföldön, Belgiumban, Magyarországon. Munkái megtalálhatóak magántulajdonban és köztulajdonban egyaránt, Magyarországon, Olaszországban, Ausztráliában, Belgiumban, Amerikában és persze Romániában is.

Az absztrakt expresszionizmus

Az absztrakt expresszionizmus (szinonimájaként a gesztusfestészet kifejezést is szokták használni) a tudatkontroll nélküli festői jelírás, melynek lényege a művész lelki- és hangulati állapotának, tudatalatti képzeinek közvetlen, drámai kifejezése. Mindezt a hagyományos kompozíció feloldásával és az ábrázolás száműzésével kívánja elérni. Az irányzat az 1940-es évektől létezik, azonban csak az 1950-es években terjedt el előbb Robert Coates újságíró, majd Clement Greenberg amerikai kritikus javaslatára. Greenberg e megjelöléssel kívánta hangsúlyozni e festészet történelmi kapcsolatát a század eleji expresszionizmussal. A kifejezést először Vaszilij Kandinszkij művészetére vonatkozóan használták. Etimológiailag az expressio ki-préselést, kisajtolást jelent. Legjelentősebb képviselői Jackson Pollock, Robert Motherwell, Willem de Koonig és Franz Kline.

Bokros teendőinek utánajárva Juhász Imrét foglalkoztatják a kortárs művészetek, és figyelemmel kíséri a képzőművészeti vásárokat, melyek a legnagyobb érdeklődést mutatják a kortárs alkotások iránt, remek lehetőségeket kínálva az ismerkedésre, értékesítésre. Tény és való, hogy tehetséges művészként sem könnyű támogatókat találni, szponzorok nélkül viszont elképzelhetetlen az értékesítés, a jelenlét, Romániában azonban a művészpartolás, mint olyan, még igencsak gyerekcipőben jár, hiszen a művészet oltárán kevesen áldoznak. Éppen ezért, az értékesítési piacot figyelve, mindenképpen külföldön kell keresgélni, ahogy azt a legtöbb hazai művész teszi. Ugyanakkor szóba került Európa legrangosabb művészeti vására is, ahol szívesen bemutatkozna: a budapesti Art Market, amely Kelet-Európa vezető és Európa legdinamikusabban fejlődő nemzetközi kortárs képzőművészeti vására, amelyet idén október 11-14. között fognak megrendezni, és várhatóan több tízezer látogatót vonz majd – művészeket és művészetpártolókat egyaránt.

A nagyváradi mellett idén két másik helyszín is kilátásban van kiállítás céljából. Az egyik egy második kerületi galéria Budapesten, amelyet éppen felújítanak, és így elég sok kiállítás várhat itt magára a következő hónapokban. A másik helyszín Németországban, a Zeppelin-múzeum városában, a baden-württembergi Friedrichshafenben kínálkozik (véltetően május-júniusban), amennyiben sikerül szponzorokat találni, hiszen a kiállító helyiséget ki kell fizetni, és Nyugaton semmi sem olcsó. Végezetül saját kezdeményezésre jelentkezett a CRITBIZ vállalkozásfejlesztő program pályázati felhívására, amely 40 ezer euró vissza nem térítendő támogatást ajánl azoknak a kezdő vállalkozásoknak, amelyek az IT vagy a kreatív iparágak szektorában tevékenykednének. Juhász terveiben, nyertes pályázat esetében egy székelyhídi vagy nagyváradi galéria nyitása is szerepel, ahol nemcsak a saját képeit értékesíthetné, és más galériákkal is együttműködhetne.

Jó tervek, jó kilátások és lenne bennük köszönet Székelyhid és az Érmellék számára is.

SZAMOS MARIANN

Milyen is egy karateverseny?

jegyzet

Mind tudjuk, a Székelyhídi Phoenix Sportegyesület tagjai már évek óta jeleskedik nemcsak országos, hanem nemzetközi karateversenyeken is. De milyen is ez a sportág? Milyenek a versenyek? Mi lehet olyan nehéz, nem csak ütni meg vágni kell? Mint egy rendszeres versenyző, szeretném leírni olvasóinknak, hogy hogyan is megy ez, mert így még nagyobb betekintést nyerhetnek ebbe a sportba. Talán kedvet is kapnak ahhoz, hogy kipróbálják a karatét.

A Shotokan Karate SKDUN versenyeken kétféle módon mérhetik össze erejüket a sportolók: kata és kumite. A kata különböző nehézségi fokozatú formagyakorlatok bemutatásából áll, amit öt bíró pontoz. Ahhoz, hogy jó katás legyen valaki, több évnnyi gyakorlás kell és rengeteg odafigyelés, mivel már egy kiálló kisujj is pontlevonást jelenthet. Nagyon nehéz jól katázni, ezért tisztelni kell azokat, akiken látszik, hogy évekig erre összpontosítottak.

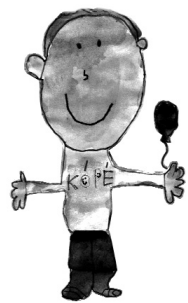
A másik versenypróba az a kumite. Ez az a rész, amit a legjobban hasonlíthatunk „verekedéshez”, csak ez sokkal technikásabb, mint egy kocsmai bunyó. Egy kumitésnek nagyon jó fizikai felkészültséggel kell rendelkeznie, mivel fiatalabb korosztályokban másfél percig tarthat egy küzdelem, az idősebeknél pedig két perc intenzív küzdelem zajlik a tatamin (harcterület). Végtelen pontszámig mennek a versenyzők? Nem. Az SKDUN rendszer ipon-shobu pontozást követ, ami annyit tesz, hogy 2 pont szükséges a továbbjutáshoz.

Most, hogy tudjuk, mit is csinálunk, jöhet az, hogy mit is éreznek a versenyzők a sportcsarnokban. Megérkezünk, felvesszük a gít (öltözet) és készülünk testileg-lelkileg arra, hogy megtegyünk minden tőlünk telhetőt az aranyéremért. A rengeteg ember, a sok versenyző, aki épp gyakorol és a már győztesek ünnepi kiállításai nem szabad, hogy megzavarjon az összpontosításban. Meg kell értenünk, hogy senki sem fog minket babusgatni, mert mindenki győzni akar, és ez nem táncverseny, hanem helyenként kemény küzdősport. A sportolók fejében nagyon sok minden kavargó ilyenkor, főleg az újoncokban, akik mindennek a tetejére fokozottabban izgulnak.

Tehát akkor megéri versenyezni? Megéri hetekig, hónapokig folyamatosan edzeni egy bajnokságra, egy éremért? De megám! Minden egyes perce... Még akkor is, ha nem dobogós helyezéssel érkezünk haza, soha nem fogja senki se azt mondani, hogy „többet nem versenyzem!”, hanem már várják a következőt. Mert mindig van legközelebb, és újra meg lehet próbálni. Ha nem búslakodunk a veszítés keserű íze miatt, hanem felállunk, kijavítjuk hibáinkat, és legközelebb azért is megmutatjuk, hogy kik vagyunk, akkor már megérte. Mindegyikünk tisztában van azal, hogy nem az a legfontosabb, hogy dobogóra álljunk, hanem az, hogy kiálljunk és mindent beleadjunk a küzdelemben. Hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk a győzelemért.

BENSICZ ÁDÁM

karatézó nyolcadikos diák

Sziasztok Pajtikák!

Egy kicsit szomorú vagyok, mert elvesztettem egy nagyon jó barátom! A barátok a legfontosabbak az életben! Ezt jegyezték meg!

Pajtikáim, már nem kívánjuk a havat, a telet. Eddig azért „könyörögtünk”, hogy jöjjön a hó, legyen igazán tél. Most már a TAVASZT várjuk, kívánjuk! Szeretnénk látni a nyíló virágokat, szeretnénk látni a visszatérő fecskéket, gólyákat!

Sokat ünnepeltünk ebben a hónapban: a tavasz kezdetét (március 21.), a nemzetközi nőnapot (remélem felköszöntöttétek Anyát!),

március 15-ét, a magyar forradalom és szabadságharc évfordulója alkalmából biztos vagyok, hogy kitűztétek a kokárdát!

Nem kértem tőletek, de valószínűleg Húsvét után nagyon sok rajzot, fotót kapok az ünnepi asztal díszéről. (Ezt szerettem volna előre kérni! Nem jött össze!)

Kívánok a lányoknak sok, kedves locsolót (hogy el ne hervadjanak), a fiúknak sok kedves fogadót!

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!

KÓPÉ

SZAMOS ZSÓFIA (I. SBS osztály)

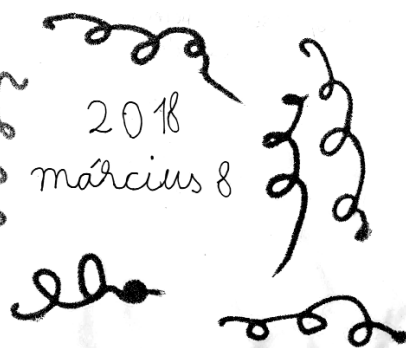
IMOLNÁR NOÉMI (I. SBS osztály)

Az én édesanygám

NAGY BOGLÁRKA-MELÁNIA (II. osztály, Éroloszi)

Az én anyukám a legjobb anya,
 neki van a legszebb szava.
 Mindig kedvesen beszél velem,
 Ő a legdrágább hímcs nekem.

Ibolya

ZELK ZOLTÁN

Ibolya, ibolya
 virítsz már a réten,
 gyönyörködsz este a
 víg tücsökzenében.

Tücsökzene ringat
 este elalvásra,
 hajnalban megfürdesz
 az ég harmatába'.

Napfény az ebéded,
 szellők simogatnak:
 így élsz vidáman,
 hírnöke tavasznak.

A tavasz

A tavasz márciusban kezdődik és május végéig tart. Ilyenkor az idő melegedni kezd, rügyeznek, virágoznak a fák, újjá éled a természet. A téli álmot alvó állatok felébrednek, előbújnak a medvék a barlangból. Megérkeznek a gólyák, a madarak lerakják tojásaikat. Nagyon szeretem a tavaszt, mert ilyenkor egyre többet lehet kint játszani, és nagyon szép, hogy ilyenkor nyílnak a virágok és minden illatos.

SERBAN IVETT (IV. B osztály)

A tavasz egy csodálatos évszak. Elmúlnak a hideg téli napok, napról-napra egyre melegebb lesz. A fák rügyeket bontanak, felébrednek. Ébrednek az alvó állatok is, zöldülni kezd a fű. Ilyenkor az erdei virágok is kinyílnak, illatoznak. Az állatok sem fáznak már, sütikéreznek a napsütésben. Az emberek a kertekben, földeken munkálkodnak. Mindenki élvezzi a szabad levegőt.

SZÜCS HENRIETTA (IV. B osztály)

Tavasszal visszajönnek a gólyák és fészket raknak maguknak. Kivirágoznak a fák, repülnek a pillangók és a fecskék. Csicseregnek a madarak, hosszabbodnak a nappalok. Nyílnak a hóvirágok, a tulipánok és a nárciszok. Nagyon szeretem a tavaszt, mert ragyogóan süt a nap, és melegszik az idő. A tavasz nagyon szép évszak.

BORSI BOGLÁRKA (IV. B osztály)

Tavasszal felmelegszik az idő, kirügyeznek a fák. Lenn, az avarszinten elolvad a hó meg a jég. Munkálkodnak a hangyák, nyílnak a hóvirágok. A békák is előbújnak rejtékükből. Fennebb, a bokorszinten nőnek a cserjék. Ők is életre kelnek. A lombkorona szinten futkároznak a mókások, hangoskodnak a fákopáncsok, rovarok után kutatnak a fákban. A tavak jege is felolvad, halak úszkálnak a vízben. A mezőn vetik a repcét és a tengerit, ültetik a krumplit. Az emberek élvezik a tavasz-csodát.

BOKOR NIMRÓD-ISTVÁN (IV. B osztály)

NAGY BOGLÁRKA-MELÁNIA (II. osztály, Éroloszi)

IAZMINA CIURARU (I. B o.)

ERDEI CSENGE-IRÁG (I. o.)

INCZE FRUZZSINA (III. C SBS osztály)

Az én édesanygám

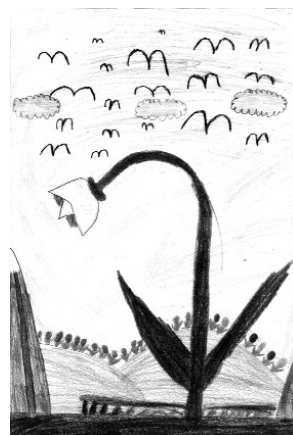
Az én édesanygám
 Egy jólelkű asszony,
 Ki, ha baj van,
 Mindig mellettem van.

A legáldottabb kéz
 A te két kezed,
 Mely minden bútól-bajtól
 Megóv engemet.

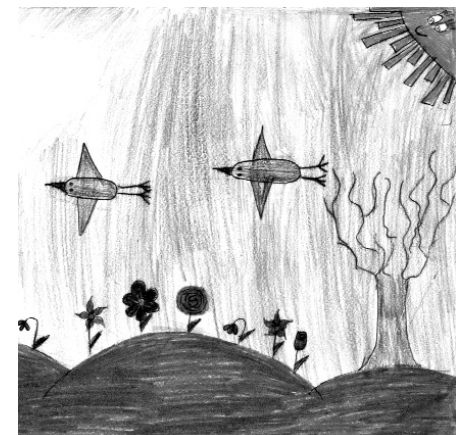
Vigyázd, őrizd az életem,
 Maradj még sokáig velem!
 Ha távol is sodor az élet,
 Te mindig maradj velem!

Ő az én KINCSEM,
 Nála drágább, bizony nincsen.
 Maradj mindig vidám,
 Kedves ÉDESANYÁM.

SZÉLES DÁVID (IV. o., Éroloszi)

DOMOKOS ZOLTÁN (III. o.)

ORMÓS ALEXANDRA (III. C osztály)

TÓTOS RÉKA (III. C SBS osztály)

Étel-ital és bővülő szakismeret

A vetélkedőn versengő hegyközszentmiklósi borokhoz magyaros étel és kemencéskalács dukált

Első alkalommal rendeztek borkonkurrensciát Hegyközszentmiklóson, március 10-én. A verseny megálmodói Kaszoni József és Buda Gábor helyi szőlőtermelők és borszerek gazdái voltak. A borkonkurrensciát reggel 9-től délután 1-ig tartották a szervezők. A nevezés borkonkurrensciaként 20 lej volt, valamint 7 deciliter bor. Ebben az összegben azonban benne volt a vacsora ára, valamint a verseny után megtartott bál belépő is. Nevezni négy kategóriában lehetett: fehér száraz, aromás, vörös, illetve érdekességként a magántermő kategóriában. Neveztek is a gazdák összesen 79-en 122 mintával a következő településekről: Bihardiószeg, Biharpuszta, Hegyközszentmiklós, Ottomány, Kiskereki, Szalárd, Székelyhíd, Szentjobb, Tóttel és Vajda. Az eseményre még magyarországi gazdák is beveztek Dunaabonyból és Létavértesről.

A nedűk értékelésére felkért szakértők – Szász József elnök (Létavértes), Czapp Árpád és Pakó István (Székelyhíd), valamint Nagy Sándor (Hegyközszentmiklós) – a tervezett délután egy óra körül kezdték el értékelni a borokat, mégis csak este végeztek a kóstolásokkal. Mint utólag kiderült, elég rangos volt a mezőny: 60 száraz, 13 aromás, 26 vörös-, 23 magántermő bort hoztak a gazdák. A helyi termelők közül 27-en mérettették meg boraikat.

A kulisszák mögött Deák Róbert agrármérnök készítette elő a nedűket a kóstolásokra, irányította a helyi fiatalokat, hogy a zsűri zökkenőmentesen tudja tenni a dolgát. Eközben a konyhán Szilágyi Vilmos és neje vezetésével készítették el a finom vacsorát. Voltak, akik otthon sült kemencés kaláccsal járultak hozzá a rendezvényhez. Az est folyamán köszöntő beszédet mondott Szabó Ödön

Bihar megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő, Béres Csaba polgármester, Árus Csongor László helyi református lelképítész, a bemondó szerepét Kaszoni Szilvia tanárnő vállalta el. A zenét a Qoolio Band zenekar közvetítette id. Ozsváth József énekessel kiegészülve.

Az eredmények a következőképpen alakultak: fehér száraz kategóriában a legjobb bort a diószegi Balogh József tudhatta magáénak (19,70 pont sauvignon blanc, nagy-arany). Őt követte Szentjobbról Szallós László (19,60 pont, királyleányka, nagy-arany). Ebben a kategóriában még kiosztottak 26 arany-, 16 ezüst- és 15 bronzérmeket. A helyiek közül a legjobb eredményt Erdei Lajos olaszrizlingje érte el. A 13 aromás borból 11 kapott aranyat, 2 pedig ezüstérmeket. A helyiek közül Márton Szabolcs szerepelt legjobban királyleánykával ebben a kategóriában. A vörösboroknál 11

arany-, 10 ezüst- és 5 bronzérmeket osztottak ki, a helyi legjobb Szodorai Sándor xavierje volt. A magántermő szőlőből készült legjobb bora a helyi Király Józsefnek volt (ot-teló). A legjobban szereplő helyi gazdákat a székelyhídi Bor és Pálinka szaküzlet egy-egy jó minőségű metszőollóval ajándékozta meg.

A tombola nyerteséinek ki-sorsolásánál már a bál hangulatot kellett megszakítani, amely hajnalig tartott. A rendezvény családi hangulatra sikeredett, a zsűri is nagyon meg volt elégedve a szerve-

zéssel. Egy biztos: a magasra feltett léct jövőre is át szeretnék ugrani a szervezők.

A rendezvényt támogatták a helyi református egyház, a helyi közbirtokosság, az Agromec helyi állomása, Tolvaj Ella vállalkozó, a székelyhídi Stihl-szaküzlet (Nagy Botond), Béres Csaba polgármester, Buda Agro Kft., Kaszoni Kft., Nagy Károly, Herman Nicolae, Ruszt Zolt, Szilágyi Vilmos, Kaszoni Elek és id. Ruszt Kálmán.

HEGYKÖZSzentMIKLÓSI
BOROSGAZDÁK

Szervezők és zsűritagok koccintása a sikeres rendezvény végeztével

Fiatalkorúak szolgálták fel a megmérettetésre szánt nedűket

Polgármesterek találkoztak Székelyhídon

Önkormányzati vezetők részvételével több témakört érintő találkozóra került sor március 16-án, Székelyhídon. A városi múzeum aulájában megtartott eseményen elsőként Béres Csaba házigazda polgármester köszöntötte a megjelenteket, majd pedig Cseke Attila, az RMDSZ megyei elnöke a Nagyváradon előző nap zajlott március 15-ei ünnepség méltóságátjes voltát méltatta. Ezúttal is megragadta az alkalmat, hogy a kormánybiztosi kompetenciák csökkentésének szükségességét vázolja, ugyanakkor nagypéntek szabadnappá nyilvánítását sikerként értékelte. Az országos és a megyei politikai pártok közül mindmáig a liberálisokkal (PNL) a legnehezebb kommunikálni, róluk jelenleg elmondható, hogy magyarellenes alakulatot képeznek – fogalmazott Cseke.

Szabó Ödön, az RMDSZ megyei ügyvezető elnöke a közelgő magyarországi választások okán előtérbe kerülő feladatokról szólt. Mint mondta, minden segítséget meg kell adni a magyar állampolgársággal, szavazati joggal rendelkezőknek, hogy idejében leadhassák voksukat. Emlékeztetett arra,

hogy a négy évvel ezelőtti választáson 30 százalékos volt a határon túl leadott érvénytelen szavazatok aránya. A mai román állam megalkulásának centenáriuma kapcsán kifejtette, hogy a szövetség szándéka a magyar közösség értékeinek felmutatása, minél hathatóbb megjelenítése. Ez történhet többek között helyi újságok, időszaki kiadványok révén is. Fontos feladat időben felkészülni a jövőre esedékes európai parlamenti választásokra, amelyen a magyar képviselőt saját jelöltekkel fog megmérettetni. Nagyobb odafigyelést igényel a gazdaság, ahogyan a vidéki ifjúsági szervezetek megújítása is prioritást élvez – sorolta az ügyvezető elnök a sokrétű teendőket.

A találkozón jelen volt Pásztor Sándor megyei tanácselnök is, aki az idei év szűkösre szabott költségvetését ismertette, valamint azokat a gátló tényezőket, amelyekkel munkája során szembesülnie kell. Biró Rozália parlamenti képviselő az általa elnökölt nőszervezet tevékenységéről beszélt. A találkozó a résztvevők hozzászólásával zárult.

D. M. E.

Nemzetközi program régi mesterségekről

Az Ér Hangja Egyesület ötödik Erasmus+ nemzetközi ifjúsági cseréje májusban startol, a szervezők szeretettel várják a jelentkezőket!

A program időpontja 2018. május 7-13., a helyszín Székelyhíd, a szervezők pedig hat résztvevőt (17-30 év közötti fiatal) és egy csoportvezetőt (18 éven felüli felnőtt) keresnek, akik rendelkeznek romániai személyazonossági igazolvánnyal!

A résztvevő országok ezúttal Görögország, Litvánia, Magyarország, és természetesen a szervező országa, Románia. A foglalkozásokon társalgási nyelv az angol. A program cí-

me: *A múlt mesterségei, a holnap forrásai?* (*Crafts of the past, crafts of the future*).

A program egy egyhetes élményt jelent, amelyben olyan régi mesterségeket megismerni, kipróbálni (fafaragás, nemezelés, szövés-

fonás, csigatésza sodrása), amik a jövőben akár a fiatalok vállalkozásának alapját képezhetik. Ezek mellett tematikus bemutatók, kulturális estek, egyéb készségfejlesztő tevékenységek várnak a résztvevőkre.

Az érdeklődők **április 25-ig** jelentkezhetnek e-mailben (erhangja1@gmail.com) motivációs levéllel, vagy több információért hívhatják a 0755-481491-es telefonszámot!

A programot, a szállást, étkezést, és minden tevékenységet az Európai Unió Erasmus+ Programja támogatja.

BÍRÓ ORSOLYA

Felolvasómaraton a városi könyvtárban

A tizedik évfordulójához érkezett nemzetközi felolvasómaratonon, évről-évre irodalmunk egy-egy kiemelkedő alkotójának életműve szólal meg. A maraton fő szervezője ötödik éve a csíkszeredai Kájoni János Megyei Könyvtár, a Hargita Megyei Tanács támogatásával. Február végén a 195 éve született Petőfi Sándor műveiből olvastunk fel. Hat ország mintegy 200 településén, határokon innen és túl közel 40 ezer felolvasó szólaltatta meg nagy költőnk műveit. A székelyhídi városi könyvtár felhívására idén negyedik alkalommal Székelyhíd és a környező települések is bekap-

csolódtak a felolvasásba. Városunk alsó- és felső tagozatos osztályainak pedagógusai és diákjai mellett bekapcsolódtak Asszonyvására, Csokaly, Érkeserű, Kiskereki és Nagykágya tanintézményei is. Az idén közel hatszáz olvasó, kicsik és nagyok Petőfi verseit. Az évről-évre nagyobb érdeklődés bizonyítja, hogy az olvasás, az irodalom egyetemes értékeket közvetít. Az országhatárokon átívelő felolvasás összefogja közösségeinket, megszólít gyerekeket, fiatalokat és időseket egyaránt.

KERESKES TERÉZIA könyvtárvezető

A legjobb út az egyenes út

A székelyhídi Czapp Árpád szőlőtermesztő szaktudása közismert az érmelléki borkedvelők körében

Napjainkban is sokan őrzik és viszik tovább a borászat ősi hagyományát Székelyhídon és környékén. Talán a legtöbbünknek, ha a székelyhídi borkultúra és borászat témája felmerül, azonnal Czapp Árpád neve ötlük az eszünkbe. A vele készült beszélgetés során többet tudtam meg a szőlőtermesztés mikéntjéről, múltjáról, jelenéről és jövőjéről.

– Családi hagyomány-e a borászattal való foglalkozás az önök családjában?

– Az anyai ágról számított nagyszüleim, dédszüleim jelentős szőlőbirtok tulajdonosai voltak. A kommunista rendszer előtt, anyai nagyapám szülei 3000 tőke szőlővel rendelkeztek a Cservölgyben, amit a kommunista rendszerben elvettek, és ez a terület jóval később, csak a rendszerváltás után került vissza a család birtokába. Addigra azonban igen csak tönkrement, a tövek kiöregedtek, így szinte teljesen előlről kellett kezdeni mindent.

– Emlékszik-e az első borélményére?

– Számomra a borral való találkozás nem nevezhető egy nagy találkozásnak, hisz én valamelyest ebbe nőttem bele. A családi szőlőbirtok hivatalos visszaadása előtt is foglalkoztam nagypapám szőlőtermesztéssel és borkészítéssel. Nagymamával a ház körül lévő kicsi szőlőterület művelték meg. Talán az első borélményem, mint számos érmelléki gyereknek a szüretre köthető, amelyekből én is aktívan kivettem a részem: szüreteltem, tapasztam a szőlőt, ittam a mustot.

Úgy nőttem fel, hogy mindig volt bor a családi házban, ami nem volt eltöltve tőlem. Mikor nagyobbak lettem, legényné cseperedtem, engem is megkínáltak egy-egy kisebb pohárral. Talán ez a második borélményem nevezhető.

– Tanulta-e a szakmát vagy autodidakta módon sikerült elsajátítania tudását?

– Végzettségem szerint villanyszerelő vagyok, s majd csak a későbbiekben tértem át a mezőgazdasággal való foglalkozásra. Miután a családi szőlőbirtok visszakerült a kezünkbe és láttam, hogy a borászatra, borkultúrára igen nagy igény mutatkozik, erős vágy támadt bennem, hogy továbbvigyem ezt a családi és környékbeli hagyományt. A nagyapám pincéje elég nagy és tágasnak bizonyult, megvoltak a hozzávaló kellékek, amelyek számát saját összegyűjtött pénzemmel új edényekkel és hordókkal bővítettem, frissítettem, a nagyapám révén megvoltak a borászatban való jártasság alappillérei, megvolt a kellő lelkesedés, így belevágtam. Időköz-

ben több borászati és borkóstoló-tanfolyamot végeztem el, de semmiképp nem nevezhetem magam hivatásos borásznak, csak amolyan hobbiborásznak, ahogy igazából minden borász az Érmelléken.

– Hogyan került kapcsolatba a helyi borversennyel?

– Székelyhídon a rendszerváltás után 1994-ben, a környéken elsőként szerveztek borversenyt, amely így huszonnégy éves múltat tekint vissza. Én a kétezres évek elején jutottam el odáig, hogy olyan bort sikerült készítenem, amit el merem vinni a helyi borversenyre, és ami által fiatal borász lévén fel is figyeltek rám. Ezután egyre jobb és jobb borokkal tudtam benevezni a helyi és környékbeli versenyekre és egyre ismertebbé vált a nevem borászkörökben. Olyannyira, hogy egy évben, mikor megbetegedtem egy zsúritag a helyi borversenyen, felkértek, hogy üljek be helyette a bíráló asztalához. Valószínűleg meg lehetek elégedve a munkámmal, mert ezután folyamatosak lettek a helyi és környékbeli versenyekre való felkérések. Ekkor abbahagytam a versenyzést, és ezután már csak zsúritagként vettem részt a megmérettetéseken.

– Hogyan vált zsúritagból főszervezővé?

– 2014-ben elérkezik a helyi borverseny mélypontja, elkezd hanyatlani a színvonal, olybá tűnik elérkezett a vég. Ekkor a húszéves hagyományra való tisztelettel, hárman az addigi szervezők, versenyzők közül úgy éreztük, hogy tennünk kell valamit, nem hagyhatjuk elveszni a hagyományt, városunk eme büszkeségét. A három szervezőhöz három új, szakmailag és emberileg is kifogásolhatatlan tag csatlakozott, többek között egy hölgy is, és így hatan vittük tovább a főszervezéssel járó feladatokat. Időközben egyikünk kivált, de hála Istennek mindez baráti módon történt, és nagyon örülünk neki, hogy ő azóta is állandó résztvevőként, kiváló boraival emeli a rendezvény színvonalát.

– Nem volt-e nagy váltás résztvevőből, zsúritagga, főszervezővé válni?

– Nem egyáltalán nem, habár ez esetben azzal járt, hogy ezután

A szüret örömteli pillanata, jónak bizonyult az elmúlt év termése

már nem versenyztettem többé a boraimat. Szerintem és szervezőtársaim szerint is, ez hozzátartozik egy borverseny etikájához. Nem lenne valahol igazságos, hogy a saját borainkat zsúrizzuk és ítéljük meg, holott rengeteg olyan kisebb gazda, pályakezdő van, akinek egy ilyen verseny hatalmas elánc adhat ahhoz, hogy egyre jobb és jobb legyen. A vándordíjat, a Miska-kancsót megkapni nagy megtiszteltetés, tudom, hisz nálam is volt annak idején, és véleményünk szerint a legjobb helyen a kisembereknél, gazdáknál van, akik ezáltal ösztönözve érzik magukat a minőség folyamatos növelésére.

– Melyik elismerésre a legbüszkébb?

– Nem az oklevelekre, serlegekre voltam soha büszke, inkább a tettek emberének nevezném magam. Talán, ha mégis ki kellene emelnem egyet az elért sikerek közül, az egy diószegi verseny lenne, ahol a Bihar megye borásza címért vívott versenyben bekerültem az első három közé.

– Van-e kedvence az aktuális borai közül?

– Nekem a kezdetektől fogva kétféle borom van: királyleányka és ottonel muskotály. A kedvenc borfajtámról azonban csak általánosságban tudok beszélni: a legjobban a száraz fehér és érlelt vörösborokat szeretem.

– Borászkörökben van-e olyan ember, akire felnéz, akit példaképének tekint?

– Igen, van egy szentimrei borászbarátom, Nagy Sándor, akinek munkáját példaértékűnek tekintem. Ő mintagazdaságot tart fent, a szőlészete és pincészete is kifogásolhatatlan. Az ő legnagyobb erénye a szerénysége és az, hogy mindezt önértékből ért el. Helyette a borai beszélnek. Olyan kiváló minőségű nedűket termel évről-évre, hogy borai a környéken és messze földön híre viszik.

– Két fia van, továbbviszi-e valamelyikük a szakmát, örökölték-e a borászat iránti érdeklődést?

– A nagyobbik fiam jelenleg a kolozsvári kertészmérnöki egyetemen tanul, most harmadéves. A jövő év folyamán borászatra szeretne továbbszakosodni. A kertészmérnöki kar mellett, időközben a jogi tanulmányokba is belekezdett, ahol valahogy megint csak megtalálta a szakmát, hozzákezdett egy a borok eredetének jogát tagláló nagy dolgozat elkészítésébe, ami még az is lehet, hogy a diplomamunkája lesz a későbbiekben. Ő nagyon ambíciós, színes egyéniség, biztos vagyok benne, hogy bármerre is viszi, majd az útja el fogja érni a céljait. Akár velem is készíthetett volna egy interjút, sokkal érdekesebb ember, mint az apja. A kicsi jelenleg Lego tervezőmérnöknek készül, aztán majd kiderül, hogy mit hoz a jövő, mi válik majd belőlük.

– Milyen tanácsot tudna adni a fiatal pályakezdő borászoknak?

– Nagyon nehéz pályakezdőként borászzal foglalkozni, hisz ha megfigyeljük, mindenütt a másod-

di, harmadik generációs borászatok válnak sikeressé. Ugyanakkor, ha egy fiatal elvégez egy rangos borászközvetítő, az sokszor megnyitja az utakat előtte, hisz Nyugaton egyre nagyobb kereslet mutatkozik a szakképzett borászokra. Ez hosszú és időigényes szakma, amelynek ugyanakkor megvannak a maga szépségei. Lassú türelemmunka, ami idővel hozza meg a várt eredményeket, de kellő ambícióval és kitartással semmi sem lehetetlen. Valahogy fel kell kapni ennek az ízet, hogy az ember szőlőt ültessen, megművelje és bort készítsen belőle, hogy egyre jobb és jobb borok kerüljenek ki a keze közül. Az út rögzös, de a fiatalok lendületével semmi sem lehetetlen, övék a jövő.

– Milyen tervei vannak a jövőre nézve?

– Sok tervem van. Évről-évre mindig bővítem a területeket, megvásárolok kisebb földeket, hogy ne hagyjam őket az enyészet markában tönkremenni. A munkám nem egy sikersztori, de az ember mindig bizakodik, mert ha ugrásszerű sikerek nincsenek is, de azért szép lassan talán mégis felfelé ívelni látszik az érmelléki borászat jövője. Szeretnék egy új szőlőfajt ültetni és a család által nemrég vásárolt pincét restaurálni. Ezek a távlati tervek. A legnagyobb álmom azonban talán az, hogy hobbiborászatból vállalkozás szintre tudjam emelni a munkám és adjam majd át munkám gyümölcsét az utámnak következő generációnak.

– Emberként, borászként van-e valamilyen mottó, alapelv, amit követ?

– Az én életfilozófiám mindig az egyenes út elve volt. Úgy gondolom az embernek meg kell tudnia megmaradni az egyenes úton. Mindig mindent őszintén, a legjobb tudásom szerint, tisztességesen és teljes odaadással igyekszem csinálni. A borászzal és bármi mással az életben csak szívvel-lélekkel érdemes foglalkozni, másképp az egész értelmét veszti.

VÁNYA BLANKA

ÉR HANGJA
 HAVILAP

Főszerkesztő: D. Mészáros Elek **Munkatársak:** Bencsik Ádám, Béres Angéla, Béres Imre, Bíró Orsolya, Csorba Roland, Forró Csaba, Juhász György, Szamos Mariann, Ványa Blanka **Tördelés:** Ferencz Csaba-Levente

ISSN 2501-1545

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săcueni piața Libertății nr. 1
 e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

Székelyhíd és környéke havilapja.

Kiadja és ingyenesen terjeszti az Ér Hangja Egyesület.

Felelős kiadó: Béres Csaba

Nyomás: Europrint Kft., Nagyvárad

A kiadvány megjelenését támogatta:

Székelyhíd Város
 Polgármesteri Hivatala

